

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Gregorius septimus edixit solum Pontificem Romanum posse Episcopos deponere vel reconciliare, & Legatum ejus adversùs eos sententiam depositionis dare posse. Legatis tamen suis imponebat ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

nire; scilicet quia omnium Ecclesiarum majores & difficiliore causa per sanctam & principalem beati Petri sedem à successoribus ejus definiende sunt; utpote cui divinitus dicitur, *Confirma fratres tuos, & Tibi dabo claves regni caelorum.*

III. Itaque quoties dein actum est de deiciendo Episcopo, tametsi Gallus esset, Episcopi accusati Romam vocati sunt, & eorum depositio peracta in synodo Romana. Interdum tamen Summi Pontifices Legatos à latere miserunt in provincias, qui congregata synodo primam causae cognitionem instituebant cum Episcopis provinciarum. Illustre hujus rei exemplum extat in causa cujusdam Episcopi simoniaci & quinque aliorum Episcoporum, qui ab Hildebrando Victoris Papae Legato depositi sunt in Concilio Lugdunensi anno millesimo quinquagesimo quinto, ut adnotat Petrus Damiani in epistola nona ad Nicolaum Papam. *A Victore Papa, inquit, Apocrisarius in Gallias destinatus (idest, Hildebrandus) synodum congregavit; in qua videlicet sex Episcopi diversis criminibus involutos ex apostolica sedis auctoritate deposuit.* Stigandi autem Archiepiscopi Cantuariensis itemque alterius cujusdam Episcopi Anglicani depositio peracta est in Concilio apud Vintoniam in Anglia celebrato anno M L X X. cui interfuerunt tres Legati sedis apostolicae. *In quo Concilio Stigandus Doroberniae Archiepi. p. scopus degradatur, ut ait Rogerius de Hoveden.*

IV. Sed neque major neque illustrior auctoritas proferri potest ad probandam propositionem nostram quam ea quae extat in decantatis illis articulis Gregorij VII. editis anno millesimo septuagesimo quarto, qui vulgò *Dictatus Papae* vocantur; in quibus continentur vetera & nova privilegia sedis apostolicae. Extant autem numero XXVII. in regesto illius Pontificis post epistolam quinquagesimam quintam libri secundum. In tertio sic habetur: *Quod ille solus possit deponere Episcopos vel reconciliare.* In quarto autem: *Quod Legatus ejus omnibus Episcopis praesit in Concilio, etiam inferioris gradus, & adversus eos sententiam depositionis possit dare.* Attamen Gregorius Legatis suis imponebat necessitatem mittendi ad sedem apostolicam relationem rerum gestarum, quam Legati confirmabant scriptis privatim literis; quemadmodum usurpatum est in causa Episcopi Carnotensis, quem Hugo Episcopus Diensis Gregorij Legatus deposuit, & in dejectione Manassis Archiepiscopi Remensis. In casu verò appellationis, conquestionem depositorum admittebat, ut constat ex variis locis ejusdem regesti, in primis au-

tem quoad depositionem Archiepiscopi Aufcitani & Episcopi Bigorritani, quae anno millesimo septuagesimo tertio decreta fuerat à Giraldo Episcopo Ostiensis Gregorij septimi Legato. Admissa autem appellatione depositorum, causam interdum integram remittebat ad Legatos, ut eam rursum in plenario Concilio judicarent, cujus moris exemplum datum est in causa Lambertii Episcopi Morinensis, quae remissa est ad Hugonem Lugdunensem Archiepiscopum, Gregorij Legatum.

V. At Gregorius non mittebat semper Legatos ad judicandas causas Episcoporum; sed sollicitudinem eam quandoque delegabat Episcopis qui circa morabantur. Ac tamen auctoritatem suam retinebat in rescripto delegationis, cujus formula valde digna notatu est. Rainerius Aurelianensis Episcopus ante legitimae aetatis annos ad episcopatum promotus fuisse dicebatur absque electione cleri & populi; tum archidiaconatus & abbatias vendidisse arguebatur; cumque Romam ad dicendam causam vocatus fuisset, neque illuc acceperat, neque miserat excusationem. Contumaciam illam excommunicatione quidem ultus est Pontifex, sed Rainerius, sprete excommunicatione, persistit exercere functiones muneris episcopalis. Ei accusationi examinanda Gregorius anno millesimo septuagesimo septimo delegat Archiepiscopos Senonensem ac Biturigensem eorumque suffraganeos, coram quibus innocentem se esse probare poterit reus. Si verò constiterit vera esse crimina, tum eum Pontifex in antecessum deponit auctoritate hujus rescripti, quod publicari & in executionem mitti ab Episcopis jubet, à quibus etiam alium in loco depositi ordinari mandat. Tanta autem retinenda auctoritatis suae cupidine flagrabat ut maluerit sententiam conditionalem ferre contra praescripta legum quam pati ut depositio decerneretur à Metropolitanis; quibus nihilominus tribuit supremam in causa ista judicanda auctoritatem & purgationem sententiae suae. *Auctoritate apostolica vobis praecipimus, inquit, ut ad examinationem actuum suorum, in locum quem magis aptum probaveritis, conveniatis, ad quem prius literis vestris eum convocetis; ibique de supradictis vobis respondeat, & si potest, se innocentem reddat. Quod si forte in contumacia sua permanens, infra quadraginta dies admonitionis venire contempserit, aut veniens de omnibus supradictis canonicè se non expurgaverit, iudicio sancti Spiritus & auctoritate apostolica sententiam damnationis & depositionis, sine omni spe restitutionis, in eum promulgamus; quam vos, sicut decet, sequen-*

Gregor. VII. lib. 5.
c. 11. et lib. 8.
c. 13.

lib. 1. ep. 16.

Gregor. VII. lib. 5.
c. 11.